

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

בפני כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי

תובע: נפתלי בנט

ע"י ב"כ עוה"ד עודד גזית ואלירם בקל

נגד

נתבע: בועז גולן

ע"י ב"כ עוה"ד יגאל דנינו ושרית בר

פסק-דין

תביעה בהתאם לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965.

א. התביעה:

בהתאם לכתב-התביעה פרסם הנתבע את דיבתו של התובע, כדלקמן:

בתאריך 13.11.24 קיבל התובע הזמנה לפגוש את חיילי חטיבת גולני באירוע "על האש", שאורגן לכבודם על-ידי יובל לקריף, בסיוע תורמים יהודיים מפלורידה, ארה"ב, במתחם המצוי מחוץ לבא"ח גולני לרגל סיום מסלול והכשרתם כלוחמים בחטיבת גולני, וזאת תוך תיאום מלא עם רס"ר הבסיס.

יובל לקריף פנה אל זיו ביטון, המצוי בקשרים עם לשכת התובע, וביקש להזמין את התובע להשתתף באירוע. הוא מסר לו כי התורמים שמחים על כך, וכי רס"ר הבסיס עודכן ביחס להגעתו. הוא הוסיף, כי יהא זה כבוד גדול עבורו ועבור החיילים אם יאות התובע להיענות בחיוב.

לבקשת זיו ביטון, ווידא יובל לקריף מול רס"ר הבסיס, שאין כל מניעה להשתתפותו של התובע באירוע, ורס"ר הבסיס אישר זאת. הוסיף, כי שוחח עם מפקד הבסיס, אשר יודע על ההזמנה של התובע והסכים לה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

לאחר כל זאת, אישרה לשכת התובע את הגעתו לאירוע, והתובע שמח על ההזמנה ועל ההזדמנות
להודות ללוחמי חטיבת גולני מסיימי המסלול בתקופת המלחמה.

ואכן, בתאריך 13.11.24 הגיע התובע אל האירוע, אשר התקיים במתחם מחוץ לבסיס, בשטח ייעודי
לכך. הוא פגש את החיילים, השמיע בפניהם דבר תודה, הערכה ועידוד.

בתאריך 19.11.24 פרסם התובע בחשבון ה-X שלו את הציוץ הבא: "מתוך שיחה עם לוחמי גולני
בבא"ח", וזאת בצירוף סרטון קצר עם דברים שאותם נשא בפני הלוחמים.

להלן הדברים שאותם נשא התובע המתועדים באותו סרטון:

"התפקיד שלכם כמפקדים בבא"ח להנחיל לחיילים זה לענות על שלוש שאלות לשם מה אנחנו נלחמים, עם מי אנחנו נלחמים
ואיך אנחנו נלחמים. לשם מה, למען הבית שלנו פה בארץ ישראל, איך להילחם כמה שיותר מוקדם בתהליכים, לא לעשות
הנחות, לדמות כבר באימונים כמה שיותר את שטח האויב ולא להגיד טוב, זה מתודי, זה מתודי, אין מתודי, נלחמים לקראת
מלחמה. עם מי אנחנו נלחמים, אנחנו נלחמים אחד עם השני ביחד. האויבים שלנו בונים על זה שאנחנו נריב אחד עם השני, זה
האסטרטגיה שלהם, שאנחנו נריב בין ימין לשמאל דתיים לחילונים ולגמור את עצמנו. צה"ל נותן שני דברים, אחד נצחון מול
האויב אבל הדבר השני שצה"ל נותן הכי טוב במדינת ישראל, יותר טוב מכלם זה ביחד. ואני פגשתי פה חיילים, חיילות, היו
פה מתנחלים, היו פה חילונים, דתיים, ימין, שמאל, לא מעניין הדברים האלה. האחריות היום שלכם, כמפקדים זה להנחיל
את זה כדי שגם החיילים יצאו לאזרחות וינחילו את זה. לא, הוא ימני מדי, הוא שמאלני מדי, הוא דתי, היא דתית, נגמר
הדבר הזה, אנחנו לא ניתן לאויבים שלנו מתנה שעוד פעם נגמור את עצמנו מבפנים, לא יהיה את הדבר הזה. אתם הדור החזק
ביותר שקם לנו במדינת ישראל. אתם לא יודעים את זה. לא היה עוד דור כל כך חזק ואנחנו בונים עליכם שאתם תרימו את
מדינת ישראל. שיהיה בהצלחה".

שעות לאחר הפרסום הנ"ל, פרסם הנתבע בעמוד ה-X שלו את הציוץ, העומד בלב הטענה להוצאת
לשון הרע, כדלקמן: "בנט הפיץ סרטון וכתב שהוא שוחח עם לוחמים בבא"ח גולני. הסיפור האמיתי
הוא, כפי שגם טוענים בצה"ל – בנט הגיע לש.ג. הבא"ח וביקש להיכנס פנימה. הוא סורב ונמסר לו
שהדבר נוגד את הפקודות ואינו רשאי להיכנס. בנט זיהה טירונים שעושים על האש מחוץ לבסיס
ופשוט ניגש אליהם, בלב לבם במוח ועשה סרטון".

להלן הפרסום כהווייתו:

בנט הפיץ סרטון וכתב שהוא שוחח עם לוחמים בבא"ח גולני.

הסיפור האמיתי הוא, כפי שגם טוענים בצה"ל – בנט הגיע לש.ג. הבא"ח וביקש
להיכנס פנימה. הוא סורב ונמסר לו שהדבר נוגד את הפקודות ואינו רשאי להיכנס.
בנט זיהה טירונים שעושים על האש מחוץ לבסיס ופשוט ניגש אליהם, בלב לבם
במוח ועשה סרטון.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

1
2 נטען, כי הפרסום הזה כולל עובדות שקריות, שכוללות דיבה, כאילו התובע הגיע לאירוע ללא
3 הזמנה, ניסה להיכנס אל הבסיס, סורב, ורק לאחר שסורב "זיהה" באופן לא מתוכנן טירונים, שעשו
4 על האש, ניצל אותם, בלבד להם את המוח, כדי לעשות סרטון.

5
6 התובע הפנה אל התגובות והשיתופים הרבים השונים, שנרשמו בתגובה לפרסום של הנתבע,
7 המלמדים שזו הייתה גם הבנת קוראיו.

8
9 בתאריך 20.11.24 פרסם הנתבע שני ציודי המשך לפרסום דלעיל, כדלקמן:

10
11 **להלן הפרסום הראשון:** "שקרן. לא "שיחה" לא "מפקדים" ולא "בא"ח גולני". הגיע ללא אישור
12 לבא"ח ולא אושר לו להיכנס. ראה טירונים עושים על האש מחוץ לש.ג. – מחוץ לבסיס ונפל עליהם".

13
14 **וכן, הפרסום השני:** "שקרן. "לוחמי גולני בצפון"... בפועל: טירוני גולני שנפל עליהם באמצע שעשו
15 על האש מחוץ לבא"ח גולני ליד בנימינה – לשם לא הורשה להיכנס. העיקר לשחק אותה כאילו
16 מטייל בגבול עם לוחמים. קמפיין פוליטי פיקטי באמצע מלחמה"
17

18
19
20 _____

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

ב. ההגנה:

הנתבע אינו חולק על כך שהוא פרסם את הפרסומים דלעיל.

הנתבע הציג מספר הגנות:

ראשית, הפרסומים אינם מהווים לשון הרע (סעיף ג1 עמוד 9 לסיכומי הנתבע).

שנית, מדובר בתביעת השתקה (פרק א' לסיכומיו).

שלישית, הנתבע, "כעיתונאי דעתן" הביע את דעתו על התנהלות התובע, "תוך שהוא מפריד כנדרש בין עובדה לדעה" ובדרך של מתיחת ביקורת לגיטימית (עמוד 2 הפסקה הרביעית וסעיף ג4 בעמוד 12 לסיכומיו).

רביעית, טענה ל"אמת דיברתי" מתוך הסתמכות על תגובת דובר צה"ל. בהתאם לכך, המפגש לא היה בבא"ח גולני, אלא מחוצה לו. המפגש לא היה עם מפקדים אלא עם טירונים. המפגש לא היה "בצפון" אלא ליד בנימינה. לא התקיימה "שיחה" מאורגנת ומתואמת של התובע עם טירוני גולני אלא אירוע "על האש" מחוץ לבסיס אליו הגיע ללא אישור הגורמים המוסמכים בצבא ובניגוד לפקודות מטכ"ל בנושא זה (סעיף ג3 לסיכומי הנתבע).

לפי הטענה, "מדובר בפרסומים שקריים של התובע, תעלול יחצני שיצא משליטה, ו"חטאו" של הנתבע שחשף את השקרים, את ההגזמות ואת העובדה שהצופה בפרסומי התובע מקבל רושם שגוי לפיו התובע נפגש בבא"ח גולני, ב"שיחה" עם מפקדים, דהיינו באירוע מתואם ומוסדר...". ולהלן מלוא עמדת הנתבע:

ובכן, המפגש לא היה בבא"ח גולני אלא מחוצה לו; המפגש היה עם טירונים ולא עם מפקדים; המפגש לא היה ב"צפון" אלא ליד בנימינה; לא התקיימה "שיחה" מאורגנת ומתואמת של התובע עם טירוני גולני אלא אירוע "על האש" מחוץ לבסיס אליו הגיע ללא אישור הגורמים המוסמכים בצבא ובניגוד לפקודות מטכ"ל בנושא זה. בפרסומי התובע הגדיל והאדיר את המפגש (שיחה עם מפקדים בבא"ח גולני, בצפון) כאשר במציאות התובע הגיע לאירוע "על האש" עם טירונים של גולני, מחוץ לבא"ח, ליד בנימינה. מדובר בפרסומים שקריים של התובע, תעלול יחצני שיצא משליטה, ו"חטאו" של הנתבע היה שחשף את השקרים, את ההגזמות, ואת העובדה שהצופה בפרסומי התובע מקבל רושם שגוי לפיו התובע נפגש בבא"ח גולני, ב"שיחה" עם מפקדים, דהיינו באירוע מתואם ומוסדר. קצפו של התובע יצא על כך שבניגוד לתמונה שהוא ניסה לחציג כאילו מדובר במפגש מאורגן ומתואם בבסיס צה"ל התברר כי מדובר באירוע יחצני שאליו הגיע ללא אישור מתאים. התובע לא טרח לחציג בפרסומיו את העובדות כחוייתן וזאת בניגוד לאריכות המפלגה בה הוא מתאר את נסיבות האירוע בכתב התביעה לצורך מתן לגיטימציה למפגש. כפי שפרסם הנתבע, דובר צה"ל מסר בתגובה לפרסומי התובע כי הגעתו של התובע למפגש לא תואמה ולא אושרה על פי הנהלים, כך כי התובע הגיע לאזור בלי תיאום והחייילים היו שם בעל האש, הוא הגיע לשג ולא אושר להיכנס ולא נכנס. במישור העובדתי - הנתבע הציג את העובדות כחוייתן, והחלו אינן מוכחות בתביעה. התובע הוצג, בצדק, כמי שאינו דובר אמת ועל כך יש לו להלן רק על עצמו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

1
2
3

חמישית, לנתבע הגנות תום-הלב בהתאם לסעיף 15 :

34.1. הגנת תום לב לפי סעיף 15 לחוק – לנתבע עומדת הגנת תום הלב ובפרט ההגנות לפי הס"ק הבאים :

(3) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום - הנתבע ראה לעצמו חובה מוסרית וחברתית להביא לציבור העוקבים את העובדות כהווייתן. על אף שמדובר בעמוד ה X הפרטי שלו, הנתבע יטען כי פעל בסטנדרטים של "עיתונאות אחראית" וכי פרסומיו מבוססים על תגובות של הגורמים המוסמכים בדובר צה"ל, שהפריכו את פרסומי הנתבע וקבעו כי פגישתו עם הטירונים הייתה בניגוד לנהלים וללא אישור הגורמים המוסמכים, וציינו כי הנהלים יחודדו.

(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות – כאמור התובע הינו ראש הממשלה ה-13 של מדינת ישראל, פוליטיקאי פעיל הרואה עצמו מועמד לעמוד שוב בראשות ממשלת ישראל. ככזה, קיים עניין ציבורי מובהק להציג את מעשיו ופעולותיו בעיקר כאשר התובע מציג אותם באופן מטעה ושקרי.

(5) הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה שהדבר כרוך בבקורת כזאת – הבעת דעה על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה.

הנתבע יוסיף ויטען כי האמין באמיתות הדברים שפרסם, כי הפרסום היה במסגרת הסביר בנסיבות, וכי נקט לפני הפרסום באמצעים סבירים לחיזוק שהם אמת.

4
5
6
7
8
9
10
11

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

ג. דיון:

(1). לשון הרע:

חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 מגדיר בסעיף 1 "לשון הרע", כדלקמן:

"לשון הרע היא כל דבר שפרסומו עלול – (1). להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשטא, או ללעג מצדו: (2). לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו: (3). לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו: (4). לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

דרך מהלך הבדיקה יהא כפי שקבע בית-המשפט העליון במספר פסקי-דין – ראו למשל, בע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נגד נתן שרנסקי (4.8.2008) - להלן: "עניין נודלמן":

"מהלך הניתוח של טענת הפגיעה בשם הטוב, המולידה עוולה בנזיקין ומוזכה בפיצוי, בנוי מארבעה שלבים. ראשית, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את המשמעות העולה ממנו, על-פי אמות מידה מקובלות על האדם הסביר. פרשנות זו יש להשעין הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, והן על האמור "בין שורותיו", כפי שמכלול זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני האדם הסביר (סעיף 3 לחוק). שנית, יש לבחון האם על פי משמעות זו, מהווים הדברים "לשון הרע" על-פי סעיף 1 לחוק, והאם אופן אמירתם מהווה "פרסום" כמשמעותו על פי מבחני סעיף 2 לחוק. בשלב שלישי, יש לבחון את תחולת ההגנות השונות על הפרסום, על פי סעיפים 13 עד 15 לחוק, אשר תחולת מי מהן עשויה לשלול את אחריותו של המפרסם לפרסום לשון הרע. גם שלב זה עשוי לכלול רכיב המתייחס לפרשנות הביטוי ולסיווגו, למשל, כביטוי של עובדה או ביטוי של דעה, לשם התאמתו להגנה הרלבנטית. בשלב הרביעי, אם ממלא הפרסום את תנאי שלושת השלבים הקודמים, נבחנת שאלת הסעדים, ובתוכם שאלת הפיצוי הראוי לתובע. על כל ארבעת שלבים אלה חולש עקרון האיזון החוקתי בין הזכות לשם טוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש ביטוי...איזון זה טבוע עמוק במסגרת התנאים הסטטוטוריים שעוצבו בחוק הן לצורך בירור שאלת האחריות, והן לצורך אומדן הנזק. איזון זה משפיע על פרשנות הוראות החוק ודרך יישומו בכל הקשר".

ברע"א 10520/03 איתמר בן גביר נגד אמנון דנקנר (12.11.2006) להלן עניין "בן גביר" נקבע:

"אלא שבית משפט, בעת שהוא בא לפרש ביטוי מלעז, אינו בוחן את כוונותיו של המפרסם, אף לא את האופן בו הבינו את הביטוי הנפגע או השומעים-בפועל (ראו ע"א 257/57 אפלבוים נ' בן גוריון, פ"ד יד 1205, 1215; פרשת תומרקין הנ"ל, בעמ' 337; אולם ראו חריג לכך בסעיף 16(ב)(3) לחוק

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

איסור לשון הרע). השאלה המכרעת היא אובייקטיבית, לאמור – יש לתור אחר המובן הטבעי והרגיל של הפרסום בעיני האדם הסביר (ראו גם ע"א הארץ, בעמ' 300). כך לגבי פרשנות הביטוי, וכך לגבי עצם השאלה האם יש בו, בביטוי, כדי להוות "לשון הרע" (ראו גם ע"א 809/89 משעור נ' חביבי, פ"ד מז (1) 1, 7). זאת וגם זאת: משמעותה של התבטאות אינה נגזרת אך ורק מפירושו המילולי או הבלשני המדויק של המילים שבהן נעשה שימוש. נסיבות חיצוניות הסובבות את הפרסום, ההקשר בו נאמרו הדברים – כל אלה, וכיוצא באלה, יש בהם כדי ללמד מהו, אל נכון, פירושו של הפרסום

בעניין "נולדמן" נקבע:

"הגדרת "לשון הרע" הקבועה בחוק הינה הגדרה רחבה, הנבחנת בהתאם לסטנדרט אובייקטיבי של האדם הסביר"

לאחר שבחנתי באופן אובייקטיבי את הפרסומים דלעיל, אני קובע, כי הפרסומים (ואין חולק שהיה כאן "פרסום" כהגדרתו בחוק) שאותם פרסם הנתבע הינם "לשון הרע", בהתאם להגדרה דלעיל.

אני קובע כי בכוחם של הפרסומים להשפיל את התובע בעיני הבריות, לעשותו למטרה לבז או ללעג מצדם.

בפתיח, הנתבע הכתיר בפרסומיו את התובע כ"שקרן", אך יובהר שהתובע לא תבע בגין כינוי זה כשלעצמו (עמוד 62 שורה 3 והלאה + סעיף 7 פסקה ראשונה לסיכומי הנתבע).

בהמשך, הוא צייר אותו, כמי אשר הגיע בלא כל הזמנה מוקדמת, בניגוד לפקודת מטכ"ל, אל השג. של בא"ח גולני, התדפק על השער, סורב, נדחה, ואז איתר "זיהה" "באופן לא מתוכנן" קבוצת חיילים אקראית אשר עשתה "על האש", התביית עליהם, "נפל עליהם", "בלבל להם את המוח", במסגרת "קמפיין פוליטי פייכסי" – כל זאת "באמצע מלחמה".

הנתבע הציג את התובע (איש ציבור וראש ממשלה לשעבר) בפרסומיו, כמי שארז לקבוצת חיילים אקראית, כטורדן, אשר פעל באופן לא מתוכנן כדי להשיג רווח פוליטי בזמן מלחמה.

ודוק, ההקשר בפרסומו של הנתבע, המתייחס לחיילי צה"ל היקרים והאהובים, בכלל, ובתקופת המלחמה בפרט, ובמיוחד בהקשר לחטיבת גולני אשר חוותה זה לא מכבר אסון קשה, והמאשים

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

את התובע כמי אשר ביקש לעשות רווח פוליטי על גבם של אלו, מוביל את הפרסום אל הגדרת לשון הרע.

לשם כך איני נדרש לחוכמת הנסתר, אלא ללשון הכתובה בלבד, והיא מדברת בעד עצמה.

ואכן, לא בכדי הגיעו התגובות לפרסום המלמדות, כי כך תפס ציבור הקוראים את הפרסום בתארו את התובע כ"נוכל פוליטי...היום מציק ללוחמי גולני", "עוד פופוליסט בשקל", "...הנוכל מחפש תמימים" וכיו"ב תגובות.

על כן אני קובע, כי התובע הוכיח את הרכיב הראשון של תביעתו.

(2). הגנת "אמת דיברתי":

סעיף 14 לחוק הנ"ל קובע:

"במשפט פלילי או אזרחי של לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי: הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש"

בדנ"א 2121/12 פלוני נגד ד"ר אילנה דיין אורבך, פ"ד סז (1) 667 (2014) להלן: עניין "אילנה דיין" נקבע ביחס להגנה זו:

"הגנה זו משקפת את נכונות המחוקק להתיר פרסומים עובדתיים שיש בהם משום פגיעה בשם הטוב ואף בכבודו של מושא הפרסום, מקום שמדובר באמת ובמידע שיש בו עניין לציבור. ההנחה היא כי בפרסומים מעין אלה יש תועלת חברתית וכי הם תורמים לדיון הציבורי ול"שוק הרעיונות" במידה המצדיקה הגנה, רק מקום שהם נכונים"

וכן:

"הפרסום נדרש לשקף אמת "שלמה". כלומר, שלא ייעדרו ממנו פרטים המשנים את הרושם הכללי המתקבל מהפרסום, וכן שלא ייכללו בו פרטים משמעותיים שאינם נכונים...יש להדגיש, כי לא כל פער בין העובדות העולות מן הפרסום לבין האמת המשפטית יוביל למסקנה כי לא נתקיים התנאי של אמיתות הפרסום. כפי שנקבע במפורש בסעיף 14 לחוק, ההגנה לא תישלל רק בשל העובדה שלא הוכחה אמיתותו של "פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש. בנוסף, בצדק קבע המשנה לנשיאה ריבלין

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

1 בפסק הדין בערעורים כי יש להותיר "מרחב נשימה" למפרסם, ככל שהדבר נוגע לשיקולי עריכה
2 של הפרסום

3 ...

4 "בהקשר זה יודגש, כי במסלול של הגנת אמת הפרסום אין חשיבות לשאלה האם הראיות החדשות
5 שהובילו לשינוי באופן שבו נתפשת האמת היו בנמצא, או שמא הן כלל לא "נולדו" בעת הפרסום.

6 בהכרעתו בשאלת אמיתות הפרסום, כבהכרעות רבות אחרות, **נדרש בית המשפט להביא בחשבון**
7 **כל ראיה שהוצגה לו, אשר יש בה לסייע במאמציו לעמוד על האמת העובדתית, ובלבד שמדובר**
8 **בראיה קבילה.** איני רואה כל טעם לחרוג מכלל זה במקרה של ראיות שנתגלו לאחר מועד הפרסום.

9 בית המשפט אינו יכול לעצום עיניו ולהתעלם מראיות שיש בהן ללמד על אמיתות הפרסום, אך מן
10 הטעם שהן נתגלו או באו לעולם לאחר שנעשה הפרסום. **הגנת אמת הפרסום, כשמה כן היא,**
11 **מתעניינת באמיתות הפרסום. ההכרעה האם מה שפורסם אמת הוא אם לאו איננה תלויה בשאלה**
12 **מתי נודעה האמת. די בכך שזו האמת."**

13 ...

14 "הדגש במסגרת הגנת אמת הפרסום הוא לא על הדרך, אלא על התוצאה – פרסום המשקף את
15 האמת כפי שהייתה במועד שבו נעשה הפרסום. זאת, על בסיס מכלול הראיות, אף אם חלקן נתגלו
16 או נוצרו לאחר מועד הפרסום. אם אין זה המצב, הרי שאין מקום להחיל את ההגנה. הגנה זו איננה
17 מתעניינת בהלכי הרוח או בתום לבו של המפרסם (ראו, דברי ההסבר להצעת חוק לשון הרע,
18 התשכ"ג-1963, ה"ח הממשלה 564, 286, מהם עולה כי נדחתה הצעה להתנות את תחולת ההגנה
19 בהוכחה כי למפרסם היה יסוד סביר להניח שדבריו אמת; וכן דנ"א קראוס, בעמ' 37-38 (השופטת'
20 אור); ושנהר, בעמ' 216-217). כפי שיובהר להלן, מודעותו, בכוח או בפועל, של המפרסם לראיות
21 החדשות ואמונתו כי הפרסום נכון עשויות להיות בעלות משקל לעניין הגנת תום הלב. בנוסף, הדבר
22 עשוי להילקח בחשבון בעת גזירת הדין או פסיקת פיצויים (ראו, סעיף 19(2) לחוק). לשיקולים אלה
23 אין מקום בעת בחינת התקיימות הגנת אמת הפרסום."

24

25 בעניין "נודלמן" נקבע:

26

27 **"כדי לזכות בהגנת "אמת הפרסום", מטיל החוק הישראלי את נטל הוכחתה של ההגנה על**
28 **הנתבע."**

29

30

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו על-ידי הצדדים, באתי אל המסקנה, כי הנתבע לא הוכיח את הגנת "אמת דיברתי", הגם שמצב הדברים העובדתי לאשורו היה שונה באופן מסוים, מכפי שהוא תיאר בפרסומיו, כלומר חלקו אמת וחלקו אינה אמת ומעורבת בו הבעת דעה, כפי שאבאר בהמשך.

אני קובע שהעובדות היו כדלקמן: התובע הגיע למפגש עם חיילי בא"ח גולני באופן מתוכנן ומתואם מראש, לאחר שלשכתו קיבלה אישור מרס"ר הגדוד, במסגרת מפגש מסודר.

להלן עובדות שהוכחו כנדרש בהליך זה כאמת ואלו שהוכחו כאי-אמת:

אמת	אי-אמת
"בנט הפיץ סרטון נכתב שהוא שוחח עם לוחמים בבא"ח גולני"	"הסיפור האמיתי הוא, כפי שגם טוענים בצה"ל – בנט הגיע לש.ג. הבא"ח וביקש להיכנס פנימה. הוא סורב" (סייג: כפי שטוענים בצה"ל – ראו תגובת דוברי צה"ל בהמשך)
"עשה סרטון"	"נמסר לו שהדבר נוגד את הפקודות ואינו רשאי להיכנס" (סייג: אכן, זה נוגד את פקודות מטכ"ל אך הדבר לא נמסר לבנט)
	"בנט זיהה טירונים שעושים על האש מחוץ לבסיס ופשוט ניגש אליהם"
	"הגיע ללא אישור לבא"ח ולא אושר לו להיכנס" (סייג: לא היה אישור להיכנס לבסיס עצמו, אבל היה אישור להגיע אל מחוץ לו).
	"ראה טירונים עושים עושים על האש מחוץ לש.ג. – מחוץ לבסיס. ונפל עליהם"
"לוחמי גולני בצפון"	"בפועל טירוני גולני שנפל עליהם באמצע שעשו על האש" (סייג: מדובר בהבעת דעה – ראו הדיון בהמשך).
	"מחוץ לבא"ח גולני ליד בנימינה – לשם לא הורשה להיכנס" (סייג: לא הורשה בהתאם לפקודות מטכ"ל).

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

את זאת אני קובע בהסתמך על הראיות הקבילות, המהימנות והאמינות הבאות:

ראשית, התובע תיאר את השתלשלות האירועים מבחינתו (עמוד 23 שורה 1 והלאה).

למרות שלא הכיר באופן ישיר את פרטי התיאום שנעשה על-ידי לשכתו (עמוד 28 שורה 8 והלאה) התובע הדגיש כי האירוע עם חיילי גולני תוכנן להתקיים מחוץ לבסיס, והוא הגיע ישירות למתחם המשפחות כמתוכנן. הוא לא ניסה להיכנס לבסיס, לא סורב כניסה, ולא נמסר לו כי רצונו נוגד פקודות.

הוא הסביר מדוע לטעמו הפרסום היה שקרי בכל חלקיו (עמוד 23 שורה 24 והלאה, עמוד 25 שורה 1 והלאה). העיד שלא "נפל" על חיילים ולא הגיע במטרה לצלם סרטון, אלא נשא דברים בסוף האירוע באופן לא מתוכנן, לבקשת התורמים. ציין כי נוכחותו התקבלה ברגשות חיוביים מצד החיילים. העיד כי מטרתו הייתה לעשות דבר מבורך אשר בכוחו לחזק את מורל החיילים בתקופת המלחמה. לטענתו, הנתבע דבק בגרסה שקרית (עמוד 26 שורה 17).

אשר שהסרטון שאותו העלה לפרסום היה ערוך והוא אישר אותו בטרם פורסם (עמוד 57 שורה 10, עמוד 58 שורה 26).

לטענת הנתבע, נתון זה מלמד, כי טענותיו נכונות וכי התובע הגיע אל המקום ללא אישור כדי לצלם סרטון, שהרי היה חמוש בגורם מיוחד שצילם (עמוד 6 פסקה 5).

צפיתי מספר פעמים בסרטון המדובר המתעד את התובע נושא דברים בפני חיילי גולני, וניתן לקבוע כדלקמן:

התובע עומד במרכז, **חיילים בפנים** גלויות צופים בו והוא נושא דברים בפניהם.

הסרטון **ערוך**, מלווה מוזיקה בעלת נופך דרמטי, נראים בו מקטעי שיחה, יחד עם הבזקי צילום של מצלמות.

קולו של התובע נשמע באופן ברור למרות שהוא מרוחק מהמצלמה, הצילום חד, ומתקבל רושם שהוא בוצע בידי **צוות צילום מקצועי מיומן**.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

- 1 התובע נחקר ביחס לנסיבות הצילום, אך בכל הכבוד בעניין זה הוא לא מסר דברים ברורים
- 2 המסבירים את נסיבותיו, בעוד שמצופה היה ממנו לעשות כן. היה על התובע, למצער, למסור
- 3 פרטים, כגון מי צילם? מי ערך? ולהביא ראיות בעניין זה.

4

- 5 מפאת חשיבות הדברים בנקודה זו אביא את תשובותיו של התובע בעדותו כדלקמן:

6

3	חעד:	אני לא יודע.
4	ש:	מי ערך אותו?
5	ת:	אנשיי.
6	ש:	אנשיי?
7	ת:	כן.
8	ש:	אנשי המדיה שלך?
9	ת:	כן, אני מניח, אני,
10	ש:	כן, כי אנחנו רואים שהוא ערוך,
11	ת:	כן, כן,
12	ש:	ויש מוזיקה ברקע.
13	ת:	כן.
14	כב' חשופט:	זה נראה שלא אדם אחד צילם, כי רואים שם כמה זוויות.
15	ת:	כן? אני לא יודע, אני,
16	עו"ד דנינו:	אלה אנשים שהגיעו איתך,
17	ת:	אני לא יודע.

7

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

ש :	18	לאירוע? לא, אנשי המדיה שלך.
ת :	19	אני לא יודע אם הגיעו איתי או קיבלו, אני לא יודע מה היה,
	20	מה,
ש :	21	כן? כי המנהלת לשכה שלך העידה שהיא לא יודעת מי צילם.
ת :	22	אז אני אומר, אני לא יודע מי צילם. ברור לי שהעריכה היא
	23	של אנשי המדיה שלי. איך זה הגיע,
ש :	24	מיהם אנשי המדיה שלך? אתה יכול לומר לנו שמות?
ת :	25	יש צוות של מישחי שנקראת עדי,
ש :	26	כן.
ת :	27	ובדרך כלל אחרי אירועים הם מנסים להשיג,

1

ש :	1	ומי ביקש ממנה להגיע לאירוע?
ת :	2	אני לא יודע אם היא הייתה באירוע או לא.
ש :	3	מי צילם את חסרטרון? אתה יכול להגיד לי?
ת :	4	אני לא יודע.
ש :	5	אתה לא יודע?
ת :	6	לא, אני לא יודע.
ש :	7	אנשי המדיה שלך אבל.
ת :	8	לא,
ש :	9	אתה לא יודע.
ת :	10	אמרתי אנשי המדיה ערכו.
ש :	11	ערכו.
ת :	12	אני לא יודע מי צילם.
ש :	13	אנשי המדיה שלך לא היו באירוע?
ת :	14	אני לא יודע, לא זוכר.
ש :	15	יכול להיות שהם היו?
ת :	16	יכול להיות,
ש :	17	כן?

2

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

18	ת:	אני לא יודע.
19	ש:	בסדר. אתה יודע להגיד מי ערך והעלה למדיה?
20	ת:	אני יכול להעריך,
21	ש:	כן?
22	ת:	שזה האנשים שלי.
23	ש:	אנשי המדיה.
24	ת:	האנשים שלי.
25	ש:	אתה אישרת את הסרטון לפני שהוא עלה?
26	ת:	כן.

ניתן לקבוע, כי התובע, או מי מטעמו, **תכננו את יצירת הסרטון במפגש**, או לפחות שהוא צפה את האפשרות שכך יהיה, ואין מדובר בעניין זה בסרטון ספונטני.

מן העובדה שהתובע היה **עטוף בצוות צילום והקלטה**, ונוכח העדר הסבר מפורש מצדו לנסיבותיו, מתקבל הרושם שהתובע חשב מראש לדבר את המפגש עם החיילים באמצעות סרטון.

שנית, עדותו של יובל לקריף, אשר סיפר כי הוא תכנן את כל המפגש עם חיילי חטיבת גולני והזמין את התובע להשתתף ולשאת דברים (עמוד 8 שורה 8 והלאה).

אשר כי הוא תומך **פוליטי** של התובע (עמוד 8 שורה 24, עמוד 9 שורה 2).

העיד כי **הזמין** את התובע למפגש (עמוד 9 שורה 12).

היה זה אירוע **שתוכנן קודם לכן**, בלא קשר להשתתפותו של התובע (עמוד 9 שורה 23).

סיפר כיצד נולד הרעיון לזמן את התובע למפגש (עמוד 10 שורה 1 והלאה):

לדבריו: "ושאלתי את זיו אם הוא מכיר איזה **דמות פוליטית** שיכולה להגיע, הוא אמר אני אבדוק לך עם מר בנט אם הוא יכול להגיע, וככה בעצם כל העניין התחיל להתגלגל. באופן ספציפי לחיילי הבא"ח הם היו מאוד שבורים, משיחה שלי עם הרס"ר הם היו מאוד שבורים, והיה לי חשוב להרים את רוחם. לצערנו גם באותו יום נהרגו להם עוד 6 חיילים בגולני, אבל חודש לפני כן היה את הסיפור של הכטב"מ שנכנס לבסיס ונהרגו ארבעה, והחברה האלה היו צריכים לצאת לפעילות מבצעית...אני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

- 1 כאב שכול יודע מה זה להרים את רוחם של החיילים וככה בעצם נולד השיחה של לבדוק אפשרות
- 2 להזמין את מר בנט לאירוע ומפה התחיל להתגלגל לו כל הסיפור...."
- 3

ושאלתי את זיו אם הוא מכיר איזה דמות פוליטית שיכולה	2
להגיע, הוא אמר אני אבדוק לך עם מר בנט אם הוא יכול	3
להגיע, וככה בעצם כל העניין התחיל להתגלגל.	4
באופן ספציפי לחיילי הבא"ח הם היו מאוד שבורים, משיחה	5
שלי עם הרס"ר הם היו מאוד שבורים, והיה לי חשוב להרים	6
את רוחם. לצערנו גם באותו יום נהרגו להם עוד 6 חיילים	7
בגולני, אבל חודש לפני כן היה את הסיפור עם הכטב"מ	8
שנכנס לבסיס ונהרגו ארבעה, והחבריה האלה היו צריכים	9
לצאת לפעילות מבצעית באותו יום, יום למחרת, אז היה	10
צריך – אני כאב שכול יודע מה זה להרים את רוחם של	11
החיילים – וככה בעצם נולד השיחה של לבדוק אפשרות	12
להזמין את מר בנט לאירוע.	13
ומפה התחיל להתגלגל לו כל הסיפור שחיה לזה המון המון	14
תנאים כמובן להגעה שלו.	15

- 4
- 5
- 6 ודוק, לפנינו ראייה שמראש תוכננה השתתפותו של **דמות פוליטית** במפגש.
- 7
- 8 הוא שוחח עם רס"ר הבסיס, קיבל את אישורו, והוסיף כי מלכתחילה לא תוכנן דבר, אלא שהתובע
- 9 יגיע יחבק את החיילים ויעודד את רוחם (עמוד 10 שורה 20).
- 10
- 11 לדבריו, לא תוכנן שהתובע יישא דברים (עמוד 11 שורה 5).
- 12
- 13 התובע נפגש עם החיילים, שוחח איתם, עודד אותם והצטלם איתם במשך כשעה.
- 14
- 15 הוא העיד כי האירוע תוכנן להתקיים מחוץ לבסיס וכי נוכחותו של התובע התקבלה באופן חיובי
- 16 על-ידי החיילים (עמוד 13 שורה 21).
- 17
- 18 הדגיש כי נאומו של התובע היה ספונטני ונעשה לבקשת התורמים (עמוד 14 שורה 1 והלאה).
- 19

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

1 לא היה ער לכך שנדרש אישור של דובר צה"ל לביקור כזה (עמוד 14 שורה 9 והלאה).
2
3 **שלישית**, עדותו של זיו ביטון, שאף הוא, סיפר כיצד שידך בין התובע לבין יובל לקריף, למפגש עם
4 החיילים, והיה זה מפגש מתוכנן.
5
6 העיד כי הוא מלווה מזה תקופה ארוכה את התובע במסגרת פעילותו **הפוליטית** (עמוד 2 שורה 15
7 והלאה).
8
9 סיפר על תיאום המפגש של התובע עם החיילים בשיתוף עם יובל לקריף (עמוד 3 שורה 10 והלאה).
10
11 הגעתו של התובע לאירוע אושרה רק לאחר שערך תיאומים מול רס"ר הבסיס ולאחר שקיבל אישור
12 שהאירוע יתקיים מחוץ לשטח הבסיס (עמוד 4 שורה 3 והלאה, עמוד 4 שורה 19).
13
14 ציין, כי אף שלא תוכנן כי התובע ישוחח עם החיילים, הוא צפה את האפשרות שמטבע הדברים
15 התובע ישוחח עם החיילים (עמוד 5 שורה 9, שורה 20, 22, עמוד 6 שורה 3 והלאה).
16
17 בכל הקשור לשאלת הצילום העיד, כי **לא תואם עם רס"ר הבסיס שיערך סרטון של המפגש** :
18

7	עו"ד דנינו :	בשיתח שלכם עם הרס"ר האם עלתה האפשרות שמר בנט
8		יצטלם עם חיילים? יעלה סרטון? יפרסם אותו?
9	ת :	לא, לא העלינו את זה ב,

19
20
21 הוא ציין כי רס"ר הבסיס שוחח עם מפקד הבסיס, ואישר בפניו, כי אין כל בעיה בהגעת התובע.
22
23 **רביעית**, עדותה של שירה בק, ראשת הלשכה של התובע (עמוד 15 שורה 17 והלאה).
24
25 למרות שהיא לא הייתה זו שעמדה בקשר ישיר עם רס"ר הבסיס (עמוד 16 שורה 7, 16) ושאינה ערה
26 לנהלי הכניסה לבסיסי הצבא (עמוד 18 שורה 13 והלאה) היא אישרה כי הגעת התובע לאירוע
27 אושרה, תואמה מול רס"ר הבסיס וזאת רק לאחר שנקבע שהאירוע יתקיים מחוץ לשטח הבסיס
28 (עמוד 15 שורה 27).
29
30

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

בכל הקשור לשאלת הצילומים, לא מסרה עדות ברורה משביעת רצון.

להלן עדותה בעניין זה:

1	ש:	1	כן? את היית באירוע עצמו, כן?
2	ת:	2	נכון.
3	ש:	3	נכון. את צילמת את התמונות ואת הסרטון שמר בנט העלה?
4	ת:	4	לא.
5	ש:	5	לא?
6	ת:	6	אני לא יודעת מי צילם.
7	ש:	7	את לא יודעת מי צילם?
8	ת:	8	הרבה אנשים מרימים טלפון ומצלמים, אני לא יודעת להגיד
9		9	מי צילם.
10	ש:	10	כן, אבל מר בנט פרסם את הסרטון בסושיאל מדיה שלו.
11	ת:	11	עוד פעם, היו כמה אנשים שתיו שם,
12	ש:	12	מי זה? מי זה האנשים?
13	ת:	13	אני לא יודעת, יכול להיות שמישהו, אין לי מושג מי צילם,
14		14	אני לא מכירה. אני,
15	ש:	15	אז אני אשאל יותר ספציפית – היו עוד אנשים בפמליה של
16		16	מר בנט חוץ ממך?
17	ת:	17	אני הגעתי עם נפתלי ברכב לבד.

חמישית, עדותו של רס"ר בא"ח גולני רנ"ג באסם סייף (עמוד 172 שורה 17 והלאה).

הלה סיפר **בצורה ישירה**, כי **המפגש תוכנן**, שהוא היה על דעתו והסכמתו, על דעת החיילים, אשר שמחו והתרגשו מדבריו של התובע **ודחה את התיאור שבפרסומי הנתבע** (עמוד 174 שורה 4 והלאה).

היה מודע לכך שהתובע עתיד להגיע ואישר את הגעתו (עמוד 190 שורה 21 והלאה). וכן: "אמרתי, גם אישרתי את זה" (עמוד 191 שורה 2).

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

1 העיד כי האירוע תוכנן להתקיים מחוץ לבסיס וכי לא היה ניסיון כניסה לבסיס, ובפרט לא כזה
2 שסורב (עמוד 184):
3
4

ת: לא יודע אם הגיע לש.ג ולא הכניסו אותו וזה, לא בדקתי את
זה עם האבטחה שלנו אם לא הכניסו אותו והוא ביקש
להיכנס. זה אני לא יכול להגיד סתם.
אבל אני יודע שכאילו הוא לא נכנס לבסיס באותו יום. הוא
היה בחוץ וכן אני אישרתי, זה מה שאני יודע.
כב' השופט: והמשפט "טירונים של 4 חודש פשוט נקלעו לזה" – אתה
מקבל את המשפט הזה?
ת: לא מקבל את המשפט הזה, למה חיילים אני אמרתי להם
"תצאו החוצה", אני אמרתי לפלוגה סגרתי שיש לכם אירוע
על האש והכל אחרי שאישרנו את התרומה.

5
6
7 העיד כי הדברים כפי שפורסמו על-ידי דוברת חטיבת גולני, שידונו בהמשך, אינם נכונים במלואם
8 (עמוד 181 שורה 22 והלאה, עמוד 182 שורה 13 והלאה, עמוד 183 שורה 15 והלאה).
9
10 לדעתו, הדברים שהובאו בפרסום של הנתבע **אינם נכונים** (עמוד 184 שורה 7 והלאה).
11
12 אישר כי לא היה ניסיון להיכנס לבסיס וכי החיילים לא "נקלעו לזה".
13
14 תיאר את תגובת החיילים לפגישה עם התובע כחיובית מאוד (עמוד 195 שורה 8 והלאה).
15
16 תגובת דובר צה"ל ודוברת חטיבת גולני לא נמסרה מפיו (עמוד 178 שורה 9 והלאה). להיפך: "דובר
17 צה"ל שאל אותי אם זה בנט הגיע וזה ואתה מכיר את זה, אמרתי לו כן אני מכיר את זה, באותו יום
18 הכרתי את זה, והוא הגיע, ואני אישרתי את זה הגיע, אבל אני לא ידעתי שזה אסור, כדי שכאילו
19 גורם פוליטי שמגיע...".
20
21 אמנם מפקד הבא"ח לא ידע על הביקור של התובע (עמוד 180 שורה 2), אך הסמג"ד היה באירוע
22 (עמוד 192 שורה 17 והלאה) והוא יידע אותו בדבר הגעתו של התובע (עמוד 193 שורות 1 – 2).
23

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

- 1 בכל הקשור לסרטון ולצילום של התובע עם החיילים מסר, כי הדבר לא סוכס עמו, ואילו היה יודע
- 2 שכך יהיה - לא היה מאשר זאת:
- 3

10	עו"ד דנינו :	אבל מראש לא אמרו לך תראה, בנט רוצה,
11	ת :	לא.
12	ש :	יכול להיות שבנט ידבר עם החיילים?
13	ת :	לא.
14	ש :	אנחנו מבקשים את האישור שלך לזה?
15	ת :	לא,
16	ש :	לא.
17	ת :	אני לא זוכר ש,
18	ש :	כן.
19	ת :	לא, לא.
20	ש :	והאם, האם שאלו אותך או אמרו לך שבנט הצטלם עם
21		החיילים ויעלה את ה, יעלה סרטון לטיקטוק?
22	ת :	לא, לא.
23	ש :	לא אמרו לך. אם היו שואלים אותך לזה מה היית אומר?
24	ת :	הייתי אומר שלא למה זה, הייתה הנחיות אז ביטחון מידע
25		שביטחון מידע שאסור עכשיו להעלות תמונות בגלל כל
26		המלחמה וכל הבלאגן הזה. הייתי אומר שלא.

- 4
- 5
- 6 שישית, מעיין כהן, דוברת חטיבת גולני העידה, כי לא הייתה לה כל ידיעה אישית על האירוע, וכי
- 7 השיח שלה עם עיתונאים אינו מיועד לפרסום (עמוד 1 שורה 15 והלאה).
- 8
- 9 הדברים שמסרה בהודעת הוואטסאפ, אשר תוצג לדיון בהמשך, לכתב הצבאי נאמרו לה מ"מפקדים
- 10 בגולני אמרו ל"י" (עמוד 3 שורה 9).
- 11
- 12 לטענתה, קיבלה את התשובה ממג"ד גולני מ' (עמוד 3 שורה 18, עמוד 4 שורה 5) (שלא הובא לעדות)
- 13 תוך שהיא מקריאה מתוך תכתובות וואטסאפ שניהלה עמו (עמוד 5 שורה 1 והלאה).
- 14

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

- 1 היא לא שוחחה עם רס"ר הבסיס על הנושא (עמוד 6 שורה 18).
- 2
- 3 לא זו בלבד שהיא הבהירה, כי לא הייתה לה כל ידיעה אישית בנוגע לאירוע, היא הוסיפה כי אין לה
- 4 קשר בדרך כלל עם כתבים, וכי כל העיתונאים יודעים זאת.
- 5
- 6 היא לא הגורם שמוסר תגובות רשמיות וגם מי שפנה אליה (ביטון רוזן) ידע שהשיח ביניהם אינו
- 7 מיועד לפרסום (עמוד 10 שורה 12 והלאה).
- 8
- 9 אישרה כי הניסוח ששלחה בהודעת הוואטסאפ לכתב הצבאי ביטון רוזן היה "ניסוח לא נכון" (עמוד
- 10 13 שורה 4).
- 11
- 12 היא חשה כי נוצלה וניכר היה במעמד הדיון שכך הם פני הדברים (עמוד 13 שורה 13, עמוד 14 שורה
- 13 22 והלאה).
- 14
- 15 שביעית, עדות הנתבע (עמוד 63 שורה 13 והלאה).
- 16
- 17 הנתבע העיד, כי הוא התחמש (עמוד 5 לסיכומיו) בטרם הפרסומים בתגובות דובר צה"ל, אשר ידונו
- 18 בהמשך (הן תגובת דוברת חטיבת גולני שאותה ראה במעמד הדיון – עמוד 64 שורה 11, עמוד 66
- 19 שורה 5 - והן תגובת דובר צה"ל הרשמית).
- 20
- 21 הנתבע בעדותו, עמד בתוקף על כך שפרסומיו היו אמת: "אני טוען עד עכשיו שהסיפור הזה נכון
- 22 אחד לאחד" (עמוד 75 שורה 27). וכן: "לכן גם כאן אני טוען ברגע זה, כן? שאני מאמין לדובר צה"ל
- 23 ולא לנפתלי בנט שמוכח כשקרן" (עמוד 86 שורות 3 – 4).
- 24
- 25 הוא טען שהסתמך על כל המידע שהיה ברשותו: "הציוצים שלי בנושא התביעה התבססו על דוברת
- 26 גולני ודובר צה"ל (עמוד 69 שורות 19 – 20, עמוד 71 שורות 15 – 17). וכן: "אני הסתמכתי על הכל.
- 27 כל מה שיש לי, כל המידע שיש לי" (עמוד 75 שורה 9).
- 28
- 29 העיד כי אינו זוכר אם שוחח עם דוברת חטיבת גולני בטרם הפרסום (עמוד 80 שורה 1 והלאה, עמוד
- 30 81 שורות 4 – 5).
- 31
- 32 הוא הבהיר כי ראה את המידע ממעיין כהן לפני הפרסום, גם אם לא קיבל העברה של תכתובת
- 33 הוואטסאפ: "לא זוכר, לא זוכר, אבל ראיתי... לפני שפרסמתי את הציוצים זה בוודאות."
- 34

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

אמת דיברתי – מסקנה:

הדין קובע, כי הנתבע חייב להוכיח את הגנתו וראינו שמצב הדברים היה שונה באופן מסוים, מכפי מצב הדברים שהנתבע ציין בפרסומיו.

למרות שהגנת "אמת דיברתי" תתקיים גם אם הנתבע צדק בפרטים כאלה או אחרים, כגון עניין הצילום, הפעולה בניגוד לפקודת מטכ"ל, ואין צורך להוכיח "אמת דיברתי" מלאה או מוחלטת, ובכל פרט ופרט, הרי שבמכלול, התמונה עובדתית הייתה שונה מכפי שעולה בפרסומיו.

על כן, אני קובע כי לא גובשה הגנת "אמת דיברתי".

(3). הגנת "תום הלב":

סעיף 15, בסעיפי המשנה הרלוונטיים לדיון לחוק הנ"ל, קובעים:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום-לב באחת הנסיבות האלו:

(2). היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום.

(4). הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות".

(5). הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי ובמידה שהדבר כרוך בביקורת כזאת – הבעת דעה על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה".

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

בעניין "בן גביר" נקבע:

"הטלת אחריות בשל הבעת דעה, להבדיל מייחוס עובדה לאחר, מעוררת קושי עקרוני. שיטות אחרות נמנעו מהטלת אחריות כזו"

וכן:

"שלוש שאלות צריכות הכרעה. האחת, האם התבטאותו של המשיב כלפי המערער היא בגדר "הבעת דעה" כדרישת הסעיף. השנייה, האם נסבה הבעת הדעה "על התנהגות הנפגע... בקשר לעניין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות". והשלישית, האם נעשה הפרסום "בתום לב". נבחן שאלות אלה, כסדרן".

בכל הקשור לשאלה הראשונה, אשר מטרתה לבחון האם הפרסום של הנתבע הינו בגדר "הבעת דעה", נקבעו בעניין "בן גביר" בפסיקה מבחני עזר:

"מהם הכלים שבידי בית המשפט בבואו לבצע את הסיווג? "השכל הישר וכללי ההיגיון, לאחר שיעיין בכתבה בשלמותה" (פרשת ספירו הנ"ל, בעמ' 55); "הרושם הכללי שיוצר מירקם הכתבה בעיני הקורא הסביר" (ע"א קראוס הנ"ל, בעמ' 857). הודגש, כי "ככלל, על מנת לקבוע את משמעותו של פרסום בעיני האדם הסביר, יש להביא בחשבון גם את ההקשר הענייני שבו נאמרו, או נכתבו, הדברים מעוררי המחלוקת" (פרשת בנזמין הנ"ל, בעמ' 263; פרשת פלוס הנ"ל, בעמ' 874-876). זאת ועוד, "במקרים שבהם ההבחנה איננה ברורה מתחדד הצורך במערכת שיקולים נוספת על זו המופעלת במישור העובדתי. זהו המישור המשפטי. בגדרו ניתן להפעיל שיקולי מדיניות, שיאפשרו לסווג אמירה, אם כקביעת עובדה ואם כסברה, מקום שסיווג העובדתי-לשוני איננו מוביל למסקנה חד-משמעית".

בכל הקשור לשאלה השנייה, האם הפרסום של הנתבעסב על התנהגותו של התובע בשל עניין ציבורי, נקבע:

"דורש הסעיף כי הבעת הדעה תהא "על התנהגות הנפגע... בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות".

בעניינו, אין חולק כי התובע הינו "איש ציבור" ולפיכך התנהגותו המדוברת נשוא הפרסום הינה בהקשר לעניין ציבורי, הבא בגדר ההגדרה שבדין.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

עוד נקבע בעניין בן גביר :

"אדם יחשב 'דמות ציבורית' ככל שנגיעתו לענייני ציבור והשפעתו עליהם היא רבה יותר, וככל שהופעתו בציבור וגישתו לאמצעי התקשורת רבה יותר. יש ועקב מעורבותו של אדם בעניין הנוגע לציבור יש לראותו כ'דמות ציבורית' לצורך העניין הנדון, ויש שהמעמד הציבורי נקבע בשל היותו נושא משרה או תפקיד ציבורי". בחינה פרטנית זו יפה גם באשר לפרשנות התיבות "עניין ציבורי", שהוא "עניין שידעיתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת בידעה לגביו - אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות חייו" (שם). אין אפוא מקום לקבוע כללים נוקשים בעניין זה, כי אם לבחון, בכל מקרה ומקרה, האם מדובר בביטוי הנגע לדמות ציבורית ולעניין ציבורי, והאם (וכיצד) משליכה ה"ציבוריות" על האיזון הראוי בין הערכים המתנגשים. כך, למשל, יש לבחון האם עסקינן בפרסום רכילות גרידא, שאז מונחת משקולת נוספת לטובת שמו הטוב של איש הציבור ופרטיותו, או שמא עסקינן בביטוי החושף מידע רלבנטי ובעל-ערך ציבורי על אנשים המצויים בעמדת השפעה, שאז נוטה הכף לעבר חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת".

ולשאלה השלישית, האם הפרסום נעשה **בתום-לב** נקבע:

"על כן, אדם המביע דעה על איש ציבור ובעניין ציבורי, לא יזכה להגנה, אלא אם יתברר כי פרסומו זה – בתום-לב נעשה. בין יתר השיקולים הצריכים לעניין זה, ניתן למנות את הכוונה שעמדה מאחורי הפרסום – האם כוונת זדון או שמא כוונה אחרת (ע"א 4/85 צור נ' הוכברג, פ"ד מב(3) 251; ע"א 211/82 ננס נ' פלורו, פ"ד מ(1) 210, 216; **את אמונתו הכנה של המפרסם באמיתות הפרסום** (פרשת ריימר הנ"ל, בעמ' 148); את נושא הפרסום ומושאו – האם נסב הפרסום על **דמויות ציבוריות** ועל **סוגיות פוליטיות, אקטואליות** או אחרות של **ציבור עניין רב בהן** (ראו פרשת קראוס הנ"ל, בעמ' 864); את **מידתיות הפרסום** – לשונו, סגנונו, נוסחו והיקף התפרסותו, כאשר אלה עומדים אל מול העניין שבו עוסק הפרסום (פרשת משעור הנ"ל, בעמ' 10; פרשת פלוס הנ"ל); במקרים מתאימים, **נקיטת אמצעים סבירים לבדיקת אמיתות הדעה אף היא שיקול רלבנטי** (ע"א הארץ הנ"ל, בעמ' 306, 312; פרשת פלוס הנ"ל), וכך גם **סבירות המסקנה** שצמחה מתוך התשתית העובדתית עליה היא מסתמכת (ע"א הארץ הנ"ל, בעמ' 307). מקצת משיקולים אלה, הצריכים לעניין תום-הלב שבסעיף 15 לחוק, משתקפים **בחזקות תום-הלב**, הקבועות בסעיף 16 לחוק. וזהו נוסח הסעיף: (א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב. (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה: (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו; (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

1 הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא; (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע
2 במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".

3
4 כאמור, טענתו העיקרית של הנתבע היא כי הוא פרסם את הדברים בתום-לב, במסגרת הבעת דעה
5 על מעשיו של התובע (עמוד 12 לסיכומיו).

6
7 לפי טענת הנתבע, תום-ליבו נסמך על הודעות שנתקבלו מדובר צה"ל טרם פרסום הדברים.

8
9 להלן אתאר את השתלשלות האירועים בשילוב הודעות דובר צה"ל:

10
11 המפגש של התובע עם החיילים התקיים בתאריך 13.11.25.

12
13 התובע פרסם את הפוסט ואת הסרטון ביחס למפגש בתאריך 19.11.24 בשעה 14:50.

14
15 באותו היום, בשעה 16:54 פנתה דוברת צה"ל של חטיבת גולני אל מג"ד בא"ח גולני מ', והציגה
16 בפניו את השאילתה של הכתב אראל סג"ל – האם הביקור של התובע אושר, והמג"ד השיב לה
17 בשעה 18:38 שהביקור לא תואם ומכאן נולדה בהמשך תגובתו הרשמית של דובר צה"ל.

18
19 הדוברת הפנתה למג"ד מ' שאילתה מהכתב אראל סגל שהתקבלה בשעה 16:30: "בנוגע לביקור של
20 נפתלי בנט בבסיס – מעוניין לדעת האם הביקור אושר לו בתור פוליטיקאי המשתמש בתמונות של
21 חיילים ואם אושר אז מדוע ומי אישר? והאם מעתה פוליטיקאים רשאים לבוא להצטלם בתוך
22 בסיסים?"

23
24 היא שאלה אותו: "מה שלומך. לא היה איתם מפקד נכון? רק יצאו לאכול" והוא השיב לה: "נכון".

25

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

- 1
- 2
- 3
- 4

בהמשך, מציעים נוסח תגובה לתגובה הרשמית שתועבר.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

באותו ערב שלה - 19.11.24 השתתף הנתבע בתוכנית מהדורת החדשות המרכזית בערוץ 14 שהחלה בשעה 20:00 לערך בהנחיית מגי טביבי ובהשתתפות הכתבים אראל סג"ל והלל ביטון רוזן. אחד הנושאים שנדונו במהדורה היה תחת הכותרת: "בנט עושה סיבוב פוליטי על לוחמים".

אזכיר, כי התובע לא מצא לנכון להגיש את תביעתו נגד ערוץ 14 אלא ברר אותה כנגד הנתבע בלבד.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

הכתב אראל סג"ל אמר את הדברים הבאים:

- 9 **מגי טביבי:** שימו לב לסיפור הבא, פוליטיקאים בבסיסי צה"ל, בתמונות עם
- 10 חיילים, בניגוד לאיסור של דובר צה"ל, הראל סגל, בראש
- 11 חרשימה, ראש הממשלה לשעבר, נפתלי בנט, שזוכה להטבה
- 12 מיוחדת.
- 13 **הראל סגל:** ככל הנראה, כי עדיין לא הגיעה התשובה מדובר צה"ל. נפתלי
- 14 בנט מפרסם תיום סרטון כשהוא מדבר עם לוחמים מגולני,
- 15 טירונים של גולני, בבא"ח גולני, ומפקדים ומסביר להם על
- 16 אחדות ישראל ועל דברים כאלה ואחרים. נפתלי בנט הוא
- 17 פוליטיקאי, נפתלי בנט היה ראש ממשלה ונפתלי בנט, אני
- 18 חושב, רוצה להיות ראש ממשלה. אבל לפוליטיקאים, לפי
- 19 הפקודות בצח"ל, אסור להצטלם עם חיילים, לא בתוך
- 20 בסיסים, אגב, גם לא מחוץ לבסיסים. בטח לא בתוך, מה
- 21 שנראה, כמו קמפיין. שלחנו שאילתא לדובר צה"ל, האם
- 22 מעכשיו כולם יכולים ל-, כל הפוליטיקאים ירוצו ויצטלמו
- 23 בבסיסי צה"ל. ועד רגע זה, תתפלאי, מגי, עדיין לא הגיעה
- 24 תשובה. עד רגע זה. עכשיו, מקורות,
- 25 **מגי טביבי:** אני חושבת שזה החלק המעניין בסיפור.
- 26 **הראל סגל:** מקורות בצבא טוענים שזה לא נעשה באישור, כי אני שאלתי,

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

הנתבע, אף הוא, התבטא באופן ביקורתי כלפי התנהגותו של התובע:

- 7 **בועז גולני:** אנחנו נמצאים במלחמה, מי שמוביל את לוחמינו זה ראש
- 8 הממשלה בנימין נתניהו. אותו נפתלי בנט רק בימים האחרונים
- 9 קרא לראש הממשלה ולממשלתו, מוטרפת. האיש הזה הולך
- 10 להרצות בפני לוחמי גולני, הלוחמים המצטיינים האלה,
- 11 שחבריהם הבוגרים יותר נפלו, זה פשוט בושע לצה"ל, גם בושע
- 12 לצה"ל, מילא הוא לא מגיב לפנייה של הראל, אבל לפחות
- 13 תוציאו הודעה שהפעולה הזאת נעשתה ללא אישור. שוחחו עם
- 14 החיילים, אין דברים כאלה, לא קורה שום דבר בצבא של הרצי.
- 15 וזה הסיפור, צבא שמתנהל על פי ראש שמאל, שמקבל אנשי
- 16 שמאל להשפיע על חייליו.
- 17 **מגי טביבי:** מה שמותר לאחד, כנראה אסור לאחר.

בשלב זה, טרם התקבלה התגובה הרשמית של דובר צה"ל, אולם בשעה 19:56 מסרה הדוברת הצבאית של חטיבת גולני לכתב הלל ביטון רוזן, באמצעות תכתובת וואטסאפ, את התגובה הבאה, כלשונה, והנתבע נחשף אליה באמצעותו של הכתב הצבאי:

"הלל רוזן ביטון: מה הקטע עם בנט ?

דוברת: הגיע לאזור הבאח בלי תיאום והחיילים היו שם בעל האש.

הלל רוזן ביטון: מי הכניס אותו אבל

דוברת: לא נכנס הגיע לש.ג ולא אושר לא להיכנס. אבל הם היו בחוץ.

הלל רוזן ביטון: חתיכת דפוק

דוברת: טירונים של 4 חודש פשוט נקלעו לזה.

הלל רוזן ביטון: כניסה של פוליטיקאי זה אישור שר ביטחון ואחר כך אישור רמטכ"ל"

בהמשך המהדורה, בשעה 20:42 התקבלה תגובת דובר צה"ל הרשמית והיא הוקראה על-ידי הכתב אראל סג"ל:

"מבירור שנערך בגדוד המדובר, עולה כי הגעתו של בנט לא תואמה ולא אושרה על-פי הנהלים.

המפגש עם התורמים אושר על פי הנהלים והתקיים מחוץ לבסיס. הנהלים בנושא זה חודד"

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

1
2
3
4

להלן התנהלות הדברים המלאה:

19	מגי טביבי:	הראל, חזרה אליך, אתה עם התגובה של דובר צה"ל.
20	הראל סגל:	כן, דובר צה"ל מגיב בשעה זאת מגיע: "מבירור שנערך בגדוד
21		המדובר, עולה כי הגעתו של מר בנט למפגש לא תואמה ולא
22		אושרה על פי הנהלים. המפגש עם התורמים אושר על פי
23		הנהלים והתקיים מחוץ לבסיס. והנהלים בנושא חודדו."
24		ואפשר להודיע לפוליטיקאים, אסור להגיע לבסיסי צה"ל כדי
25		לעשות קמפיינים פוליטיים, אסור.
26	מגי טביבי:	הנה זה קרה.

5

דובר צה"ל:

**מבירור שנערך
בגדוד המדובר, עולה
כי הגעתו של בנט
למפגש לא תואמה
ולא אושרה על פי
הנהלים. המפגש עם
התורמים אושר על
פי הנהלים והתקיים
מחוץ לבסיס.
הנהלים בנושא
חודדו.**

20:42

6
7

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

1 הכתב אראל סג"ל העיד, כי זו הייתה השתלשלות האירועים (עמוד 144 שורה 10 והלאה).
2
3 הוא העיד כי קיבל מידע ופנה לאמתו מול דובר צה"ל, כחלק משגרת עבודתו: "קיבלתי מידע
4 מצה"ל, הלכתי לאמת אותו, פניתי לדובר צה"ל" (עמוד 145 שורה 5 והלאה).
5
6 הוא ציין כי בזמן השידור טרם התקבלה תגובה רשמית, אלא לקראת סופו.
7
8 הוא הבהיר, כי לא ראה את המידע שקיבל הכתב הצבאי שישב לצדו באולפן מדוברת צה"ל (עמוד
9 146 שורה 2).
10
11 הכתב זיו ביטון רוזן אישר, כי כך היו פני הדברים (עמוד 148 שורה 3 והלאה):
12
13 הוא אישר שמכיר את דוברת חטיבת גולני ושוחח עימה בעבר (עמוד 150 שורה 9, 14).
14
15 אישר שתגובת דוברת חטיבת גולני לא הוקראה באולפן (עמוד 152 שורה 1 והלאה).
16
17 אישר שהתגובה שקיבל ממנה היא off record (עמוד 154 שורה 25), וכי לא מדובר בתגובה
18 הרשמית של דוברת צה"ל (עמוד 157 שורה 24 והלאה).
19
20 אישר שהראה את ההתכתבות לנתבע (עמוד 153 שורה 14 והלאה):
21

ועדכנת אותו בדיון באולפן בתגובה חזאת?	ש :	14
כן.	ת :	15
הראית לו אותה? כן?	ש :	16
כן, אני חושב שהראיתי לו מהטלפון שלי.	ת :	17
הראית לו מהטלפון בזמן שאתם באולפן?	ש :	18
אני חושב שכן, כן.	ת :	19

לאחר כל אלה, בשעה 22:20 פרסם הנתבע את הפרסום ובו לשון הרע.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

אמור מעתה, הנתבע פרסם את הפרסום המדובר לאחר הדין בערוץ 14, שבמהלכו התקבלו על-ידו ולידיעתו שתי התגובות של דובר צה"ל – זו של דוברת חטיבת גולני וזו הרשמית.

יתירה מכך, הנתבע, בהגנתו, הפנה לפקודת צה"ל הקובעת, כי ביקורו של התובע חייב אישור מאת דובר צה"ל ואין חולק שאישור כזה לא התקבל:

בלם

8.0102
פקודת מסכ"ל 8.0102
פורסמה בינואר 2003
עודכנה באפריל 2015

8.0102 ביקורי אזרחים ואזרחים ביחידות צה"ל, במחנותיו ובמתקנים צבאיים

10.	אזרחים מהארץ שלא נקבע בעניינם גורם אחראי או מאשר אחר בפקודה זו.	לצורך מידע, ראיונות או קשרי ציבור	חטיבת דו"ץ	כמפורט בפקודה זו	חטיבת דו"ץ. במקרה של השתתפות אל"ם ומעלה בביקור - הרמטכ"ל.
-----	---	-----------------------------------	------------	------------------	---

הנתבע טען כי הוא לא נדרש לחקר רב ולחוכמת הנסתר כדי לאמת את פרסומו ותגובת דוברת צה"ל שהייתה לנגד עיניו, די בה כדי לקיים את דרישת תום-הלב.

לאחר שבחנתי את העובדות דלעיל, באתי אל המסקנה, כי עלה בידיו של הנתבע להוכיח כי חלה הגנת סעיף 15, כפי שתוארה בדיון, מן הנימוקים הבאים:

ראשית, הנתבע אישר כי הוא עיתונאי. הוא אישר זאת הן בעדותו (עמוד 108 שורה 27, עמוד 111 שורה 1, שורה 3), והן בכתב ההגנה:

4. הנתבע, עיתונאי וותיק ומנוסה, פרסם אך ורק עובדות אמיתיות הנתמכות במסמכים, אשר יש בהן עניין ציבורי לאור חסיבות.

5. לצד זאת, הנתבע, כעיתונאי דעתן, הביע את דעתו על התנהלות התובע, תוך שהוא מפריד כנדרש בין עובדה לדעה.

לפיכך, חלים עליו הכללים העיתונאיים בדבר יושר מקצועי והוגנות. כללים אלו מלווים אותו באשר ילך והוא נושא אותם עימו בצקלונו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

1
2 לטעמי, במקרה זה פעל הנתבע כעיתונאי סביר, משום שהפרסום שלו התבסס הן על תגובת דוברת
3 חטיבת גולני, שאותה ראה במכשיר הטלפון הנייד של הכתב הצבאי, והן על התגובה הרשמית של
4 דובר צה"ל.

5
6 ואכן, בפרסומו ציין: "...הסיפור האמיתי הוא, כפי שגם טוענים בצה"ל...", הגם שלא הפנה ברחל
7 בתך הקטנה לתגובות הכפולות של דוברי צה"ל.

8
9 לטעמי, בנסיבות אלו, הנתבע אינו נדרש לברר את פשרן של התגובות, לתהות על קנקן עד תום
10 בדרך של חקירות עומק.

11
12 מותר היה לנתבע לקבל את תגובות דובר צה"ל כאמת לצורך הפרסום והתנהלות זו מבססת את
13 הגנת תום-הלב.

14
15 הנתבע העיד כי הוא אינו זוכר אם שוחח עם דוברת חטיבת גולני בטרם הפרסום (עמוד 80 שורה 1
16 והלאה, עמוד 81 שורות 4 - 5), אולם לטעמי לא נדרש בירור עובדתי מעבר לכך.

17
18 שנית, אכן, הנתבע לא ביצע בדיקה עצמאית של העובדות בטרם פרסם את פרסומו, והוא כלל לא
19 פנה אל התובע לקבלת תגובה.

20
21 אמנם זוהי חובת הגינות בסיסית לקבל תגובה בטרם הפרסום, וכאשר היא מצויה היא מלמדת על
22 קיומו של תום-לב.

23
24 העדר פניה מוקדמת לקבלת תגובה עלולה לשלול את קיומו של תום לב.

25
26 ראו בעניין ראו בעניין "אילנה דיין":

27
28 "לטעמי, אחת האינדיקציות החשובות למילוי אמת המידה של עיתונאות אחראית היא פנייה
29 מוקדמת של המפרסם למושא הפרסום ומתן הזדמנות סבירה והוגנת להגיב לפרסום".

30
31 לטענת הנתבע, אין צורך לקבל את תגובת האדם, כאשר מפרסמים דבר מה בטוויטר (עמוד 4
32 לסיכומי בכנותו את רשת ה-X "מתפקדת כ"כיכר עיר" וירטואלית"): "בטוויטר לא צריך לקחת
33 תגובה..." (עמוד 73 שורה 15), משום שבמדיה פרסומית זו לא חלים הכללים בדבר הצורך בקבלת
34 תגובה (עמוד 73 שורה 25, 27).

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

1
2 איני מקבל את עמדת הנתבע, כי ביחס לטוויטר חלים כללים אחרים, שאינם מחייבים ביחור
3 ותגובה, במיוחד נוכח טיבו של הפרסום, כאשר הוא מגיע מכיוונו של הנתבע שהינו עיתונאי.

4
5 קבלת עמדת הנתבע תוביל לפסיקה שהטוויטר וכלל הרשתות החברתיות הן **שטח הפקר**, שבו יוכל
6 אדם לפעול מאחורי הפרגוד בלא כפיפות לעולם של כללים ומוסרות, כנדרש בין אדם לחברו.

7
8 אם תתקבל טענת הנתבע – האם יש לטעון עתה כי רשת ה- X אינה כפופה לצווי איסור פרסום
9 שיפוטיים, אלא רק התקשורת המוסדית ? ועוד כהנה וכהנה שאלות חוקיות.

10
11 בעניינים אלו, המהות היא הקובעת ולא הצורה, או אכסניית הפרסום והתוכן הפרסומי של הנתבע
12 חייב קבלת תגובה.

13
14 ברע"א 1688/18 יגאל סרנה נגד בנימין נתניהו (15.4.2018) נקבע הדברים הבאים :

15
16 **"בהקשר זה, טענתו העיקרית של המבקש היא כי המאפיינים המיוחדים של פרסום בפייסבוק**
17 **דורשים עדכון ופיתוח של הכללים המשפטיים המקובלים. בפרט נטען כי רשת הפייסבוק**
18 **מתאפיינת במיידיות של הפרסום ושל יכולת התגובה של הנפגע, ולכן הדרך להתמודד עם פוסט**
19 **מכפיש היא מעל דפי הרשת החברתית ולא בערכאות...אין בידי לקבל את הטענה. פרסום מידי**
20 **אינו ייחודי לפייסבוק אלא מאפיין אמצעי תקשורת מודרניים רבים, וכך גם לגבי יכולת התגובה.**
21 **מאפיין זה, כשלעצמו, אינו שולל את זכות התביעה של הניזוק. להמחשה, נתאר לעצמנו דיון**
22 **שמשודר בטלוויזיה או ברדיו בשידור חי, ובמהלכו אחד המשתתפים מתיר את חרצובות לשונו**
23 **ומוציא דיבה על אחר שמשתתף בדיון. מובן כי מיידיות הפרסום במקרה כזה, כמו גם יכולת התגובה**
24 **של הנפגע, אינן שוללות מעיקרה את הזכות החוקית להגיש תביעת לשון הרע...הטענה של המבקש**
25 **כי זירת הפייסבוק פטורה מתחולת איסור לשון הרע, עד כדי חסינות לכל מפרסם ולכל פרסום,**
26 **היא גורפת ומרחיקת לכת לטעמי. אציין כי לפחות חלק מהמאפיינים של זירת הפייסבוק, כוחם**
27 **יפה אף ביתר שאת לזירת הטוויטר, שהציוץ הוא לכאורה כצל חולף, אף פחות מרפרוף של כפי**
28 **הפרפר שבקע מהגולם בפייסבוק. אם נלך לשיטת המבקש, גם כל פרסום דיבתי בזירת הטוויטר**
29 **צריך לזכות בחסינות למפרסם. גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה הרווחת לפיה גם**
30 **פרסומים במרשתת ובפייסבוק כפופים לאיסורי לשון הרע בשינויים המחוייבים"**

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20318-12-24 נפתלי בנט נ' בועז גולן

1 יחד עם זאת, כאמור, הנתבע התבסס על מקורות מידע אובייקטיביים שהם שתי התגובות של
2 דובר צה"ל שהיו לנגד עיניו טרם הפרסום.

3
4 שלישית, אכן, הנתבע לא דק פורתא בפרסומיו, אולם הוא לווה אותם בהבעת דעה, שאף אם יש
5 שלא יקבלו אותה או את סגנונה הנחרץ, הרי שהיא עדיין לגיטימית ובמתחם הסבירות בנסיבות,
6 בפרט כאשר דנים אנו בפרסומו של עיתונאי נגד איש ציבור ובסביבה חוקתית של חופש הביטוי
7 (עמוד 102 שורה 21 והלאה, עמוד 104 שורה 7 והלאה).

8
9 הנתבע רשם: "שקרן" – זוהי הבעת דעתו ומכל מקום בגין מילה זו הוא אינו נתבע.

10
11 הנתבע רשם: "בלבל להם במוח" – זוהי הבעת דעתו.

12
13 הנתבע רשם: "לא שיחה, לא מפקדים ולא בא"ח גולני" – זוהי הבעת דעתו.

14
15 הנתבע רשם: "נפל עליהם" – זוהי הבעת דעתו.

16
17 הנתבע רשם: העיקר לשחק אותה כאילו מטייל בגבול עם לוחמים" – זוהי הבעת דעה.

18
19 הנתבע רשם: "קמפיין פוליטי פיקסי באמצע מלחמה" – זוהי הבעת דעתו.

20
21 אני מקבל את עמדת הנתבע בעניין זה בהיותה ביקורת תמת-לב כנדרש בדין.

22
23 רביעית, סעיף 17 לחוק איסור לשון הרע שכותרתו "שלילת הגנת תום הלב" קובע, כי "פורסמה
24 לשון הרע באמצעי תקשורת לא תעמוד הגנת תום לב לעורכו, למי שהחליט בפועל על הפרסום או
25 לאחראי על אותו אמצעי תקשורת אם הנפגע, או אחד הנפגעים, דרש ממנו לפרסם תיקון או
26 הכחשה מצד הנפגע ולא פרסם את התיקון או ההכחשה...".

27
28 מסתבר, שבתאריך 20.11.24, לאחר הפרסומים, שלח התובע לנתבע דרישה לפרסם תיקון של
29 הפרסום, ובתאריך 24.11.24 השיב הנתבע, כי הוא דוחה את המבוקש, תוך הסתמכות על הודעת
30 דובר צה"ל. ועדיין, בנסיבות תיק זה, כאשר הנתבע נאמן לעמדתו, אין לומר שפרסום הכחשה בניגוד
31 לעמדתו הביקורתית – יש בה משום פגיעה בתום-ליבו.

32
33 לאור האמור לעיל, אני קובע כי הנתבע הוכיח כי הוא חוסה תחת הגנת סעיף 15.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 24-12-20318 נפתלי בנט נ' בועז גולן

ה. מסקנה:

לאור האמור לעיל, אני קובע:

בשלושת הפרסומים דלעיל הנתבע הוציא את דיבתו של התובע רעה.

הנתבע לא הוכיח את הגנת אמת "דיברתי", וזאת בשל אי דיוקים עובדתיים מסוימים, שנפלו בפרסומו.

עומדת לזכות הנתבע הגנת תום הלב שקבועה בסעיף 15.

על כן, אני סבור שיש לדחות את התביעה.

ו. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני דוחה את התביעה.

אני פוסק שהתובע ישלם לנתבע את הוצאות המשפט כפי ששולמו, המוכחות בקבלות, וכן את שכר טרחת עו"ד בסך 10,000 ₪ + מע"מ.

הסכום ישולם בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן יישא הפרשי ריבית והצמדה כדין עד לתשלום בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 60 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, כ"ב סיוון תשפ"ו, 07 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

מנחם מזרחי, שופט, נשיא